

SỨ ĐIỆP CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ CHO NGÀY THẾ GIỚI TRUYỀN GIÁO 2024

20 tháng 10, 2024

Hãy đi và mời mọi người đến dự tiệc (cf. Mt 22:9)

Anh chị em thân mến!

Chủ đề tôi chọn cho Ngày Thế Giới Truyền Giáo năm nay được lấy từ dụ ngôn Tin Mừng về bữa tiệc cưới (x. Mt 22:1-14). Sau khi các vị khách từ chối lời mời của nhà vua, nhân vật chính trong câu truyện, ông truyền cho các gia nhân: “Vậy các người đi ra các ngõ đường, gặp ai cũng mời hết vào tiệc cưới” (c. 9). Khi suy nghĩ về đoạn chính yếu này trong bối cảnh của dụ ngôn và cuộc đời của chính Đức Giêsu, chúng ta có thể nhận thấy rõ một số khía cạnh quan trọng của việc rao giảng Phúc Âm. Các khía cạnh này xuất hiện đặc biệt đúng lúc cho tất cả chúng ta, với tư cách những môn đệ truyền giáo của Đức Kitô, trong giai đoạn cuối này của tiến trình Thượng Hội Đồng, mà khẩu hiệu: “*Hiệp thông, Tham gia, Sứ vụ*” của nó có ý đưa Hội Thánh một lần nữa tập trung sự chú ý vào nhiệm vụ hàng đầu của mình, đó là rao giảng Tin Mừng trong thế giới hôm nay.

1. “*Đi và mời!*” Truyền giáo là đi ra để mời người khác đến dự tiệc của Chúa

Trong lệnh nhà vua truyền cho các đầy tớ của ông, chúng ta thấy có hai từ diễn tả trọng tâm của việc truyền giáo: các động từ “đi ra” và “mời”.

Về động từ thứ nhất, chúng ta cần nhớ rằng trước đó, các đầy tớ đã được sai đi mang lời mời của vua đến các vị khách (xem cc. 3-4). Như ta thấy, truyền giáo là hăng hái ra đi đến với mọi người, nam cũng như nữ, để mời gọi họ gặp gỡ Thiên Chúa và sống hiệp thông với Người. Không mỗi một! Là Đấng yêu thương tuyệt vời và giàu lòng thương xót, Thiên Chúa không ngừng ra đi để gặp gỡ mọi người, và kêu gọi họ đến hưởng hạnh phúc trong Nước của Người, ngay cả khi Người phải đối diện với sự dửng dưng và chối từ của họ. Đức Giêsu Kitô, Mục tử Nhân hậu và sứ giả của Chúa Cha, đã ra đi tìm kiếm những con chiên lạc nhà Israel và Người còn muốn đi xa hơn nữa, để đến được cả với những con chiên xa xôi nhất (x. Ga 10:16). Cả trước và sau khi phục sinh, Người thường xuyên nói với các môn đệ, “Hãy đi!”, có ý cho thấy Người cho họ tham gia vào chính sứ vụ của Người (x. Lc 10:3; Mc 16:15). Về phần mình, Hội Thánh trung thành với sứ vụ đã lãnh nhận từ Chúa, sẽ

tiếp tục ra đi đến tận cùng trái đất, ra đi rồi lại mãi miết ra đi, không bao giờ mệt mỏi hay chán nản trước các khó khăn và trở ngại.

Nhân dịp này, tôi muốn cảm ơn tất cả các vị truyền giáo, họ là những người đã đáp lại tiếng gọi của Đức Kitô, rồi bỏ mọi sự và cả quê hương để đi đến những nơi xa xăm mang Tin Mừng cho những người chưa từng được đón nhận Tin Mừng hay mới chỉ đón nhận một thời gian ngắn trước đó. Các bạn [truyền giáo] thân mến, sự tận hiến quảng đại của các bạn là một sự thể hiện cụ thể cam kết dân thân của các bạn cho sứ vụ *đến với muôn dân (ad gentes)* mà Chúa Giêsu đã uỷ thác cho các môn đệ của Người: “Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28:19). Chúng ta tiếp tục cầu nguyện và tạ ơn Thiên Chúa về rất nhiều ơn gọi truyền giáo mới để phục vụ công việc rao giảng Tin Mừng đến tận cùng trái đất.

Chúng ta đừng quên rằng tất cả mọi Kitô hữu đều được kêu gọi tham gia vào sứ vụ phổ quát này bằng việc công hiến chứng tá Tin Mừng của chính họ trong mọi hoàn cảnh, để toàn thể Hội Thánh có thể liên tục cùng với Chúa của mình đi ra “mọi ngã đường” của thế giới hôm nay. “Cái bí kịch trong Hội Thánh hôm nay là Chúa Giêsu vẫn đang gõ cửa, nhưng từ bên trong, để chúng ta mở cho Người đi ra! Chúng ta thường trở thành một Hội Thánh ‘giam hãm’ không cho Chúa ra, mà cứ giữ Người lại ‘làm của riêng mình’, trong khi Chúa đã đến là để truyền giáo và muốn chúng ta là những người truyền giáo” (*Diễn từ cho các Thành viên tham dự Hội Nghị do Bộ Giáo dân, Gia đình và Sự Sống*, 18 tháng 2, 2023). Mong sao tất cả chúng ta, những người đã được rửa tội, luôn sẵn sàng ra đi một lần nữa, mỗi người theo bậc sống của mình, để khai mở một phong trào truyền giáo mới, như là vào thuở ban sơ của Kitô giáo!

Trở lại với lệnh của nhà vua trong dụ ngôn, vua không chỉ nói với các đầy tớ “*hãy đi*”, nhưng cũng bảo: “*hãy mời*”: Đến dự tiệc cưới!” (Mt 22:4). Ở đây chúng ta có thể thấy một khía cạnh khác không kém quan trọng của sứ vụ được Thiên Chúa uỷ thác. Như ta có thể hình dung, các đầy tớ chuyển lời mời của vua với sự thúc bách nhưng cũng đầy kính trọng và dịu dàng. Cùng một cách thức như thế, sứ vụ đem Tin Mừng đến cho mọi loài thọ tạo tất yếu phải bắt chước cùng một “phong cách” của Đấng đang được rao giảng. Khi rao giảng cho thế giới “về đẹp tình thương cứu độ của Thiên Chúa được mặc khải nơi Đức Giêsu Kitô chết và sống lại từ cõi chết” (*Evangelii Gaudium*, 36), các môn đệ truyền giáo phải rao giảng với niềm vui, sự độ lượng và nhân hậu vốn là những hoa quả của Chúa Thánh Thần trong lòng họ (x. Gl 5:22). Không phải bằng gậy áp lực, cưỡng ép hay chiêu dụ, nhưng bằng sự thân thiện, cảm thương và dịu dàng, và bằng cách này phản ánh cách hiện hữu và hành động của chính Thiên Chúa.

2. “Đến dự tiệc cưới”. Chiều kích cánh chung và Thánh Thể của sứ vụ Đức Kitô và Hội Thánh

Trong dụ ngôn, vua yêu cầu các đầy tớ chuyển lời mời dự tiệc cưới của hoàng tử. Bữa tiệc ấy biểu thị bữa tiệc cánh chung. Đó là hình ảnh về sự cứu độ chung cuộc trong

Nước Thiên Chúa, đã viên mãn ngay từ bây giờ qua việc giáng trần của Đức Giêsu, là Đấng Mêsia và là Con Thiên Chúa, Đấng đã ban cho chúng ta sự sống dồi dào (x. *Ga* 10:10), được biểu trưng bằng mâm cỗ đầy cao lương mỹ vị và rượu ngon, khi Thiên Chúa sẽ vĩnh viễn tiêu diệt sự chết (x. *Is* 25:6-8).

Sứ vụ của Đức Kitô liên quan đến thời gian viên mãn, như Người đã tuyên bố lúc khởi đầu sứ vụ rao giảng công khai của Người: “Thời gian đã mãn, và Nước Thiên Chúa đã gần kề” (*Mc* 1:15). Các môn đệ Đức Kitô được kêu gọi tiếp nối sứ vụ này của Chúa và Thầy của họ. Ở đây chúng ta nghĩ đến giáo huấn của Công đồng Vaticanô II về tính chất cánh chung của hoạt động truyền giáo: “Thời gian hoạt động truyền giáo là thời gian ở giữa hai lần Chúa đến; và khi Chúa đến lần thứ hai ... Thực vậy, trước khi Chúa đến, Phúc Âm phải được rao giảng cho mọi dân tộc (x. *Mc* 13:10)” (*Ad Gentes*, 9).

Chúng ta biết rằng nơi các Kitô hữu thời kỳ đầu, nhiệt tình truyền giáo đã có một chiều kích cánh chung rất mạnh. Họ cảm nhận được tính cấp bách của việc rao giảng Tin Mừng. Ngày nay cũng vậy, điều quan trọng là giữ vững thái độ này, vì nó giúp chúng ta rao giảng Tin Mừng với niềm vui của những người biết rằng “Chúa đã đến gần” và với niềm hy vọng của những người đang hồi hải tiến tới mục tiêu, khi tất cả chúng ta sẽ cùng với Đức Kitô ngồi bàn tiệc cưới của Người trong Nước Chúa. Trong khi thế gian bày ra trước mặt chúng ta những “bàn tiệc” của chủ nghĩa tiêu thụ, sự tiện nghi ích kỷ, sự tích lũy của cải và chủ nghĩa cá nhân, thì Tin Mừng kêu gọi mọi người đến với bàn tiệc của Thiên Chúa, bàn tiệc ngập tràn niềm vui, sự chia sẻ, công lý và tình huynh đệ trong sự hiệp thông với Thiên Chúa và với người khác.

Quà tặng này của Đức Kitô là sự sống viên mãn được chúng ta nếm cảm trước ngay từ bây giờ trong bàn tiệc Thánh Thể, mà Hội Thánh cử hành theo lệnh Chúa truyền để tưởng nhớ đến Người. Lời mời đến dự bữa tiệc cánh chung mà chúng ta đem đến cho mọi người trong sứ vụ rao giảng Tin Mừng của chúng ta được kết nối tự bản chất với lời mời gọi dự bàn tiệc Thánh Thể, ở đó Chúa nuôi dưỡng chúng ta bằng lời Người và Mình Máu Người. Như Đức Bênêđictô đã dạy: “Mọi cuộc cử hành Thánh Thể đều hoàn tất một cách bí tích việc quy tụ Dân Thiên Chúa ở thời cánh chung. Đối với chúng ta, tham dự bàn tiệc Thánh Thể là thực sự cảm nếm trước bữa tiệc cánh chung đã được các ngôn sứ tiên báo (x. *Is* 25:6-9) và được Tân Ước mô tả như là ‘tiệc cưới Chiên Con’ (*Kh* 19:9), sẽ được cử hành trong niềm vui của sự hiệp thông các thánh” (*Sacramentum Caritatis*, 31).

Vì thế, tất cả chúng ta được kêu gọi trải nghiệm một cách sâu xa hơn mọi bữa tiệc Thánh Thể, trong tất cả các khía cạnh của nó, đặc biệt các khía cạnh cánh chung và truyền giáo. Về vấn đề này, tôi muốn lặp lại rằng “chúng ta không thể đến dự bàn tiệc Thánh Thể mà không được lôi kéo vào việc truyền giáo khởi sự từ chính trái tim của Thiên Chúa và đích đến là mọi người” (*ibid.*, 84). Cuộc canh tân Thánh Thể mà nhiều Hội Thánh địa phương đang thực hiện một cách đáng khen ngợi trong thời kỳ hậu-Covid cũng sẽ là yếu tố cơ bản để làm hồi sinh tinh thần truyền giáo trong mọi cá nhân tín hữu. Chúng ta càng phải có đức tin và tâm tình phấn khởi lớn lao hơn biết bao khi đọc trong Thánh Lễ: “Lạy

Chúa, chúng con loan truyền Chúa chịu chết, và tuyên xưng Chúa sống lại, cho tới khi Chúa lại đến!”

Trong năm nay là năm dành cho việc cầu nguyện để chuẩn bị cho Năm Thánh 2024, tôi muốn khích lệ mọi người đào sâu sự cam kết của họ trước hết vào việc tham dự cử hành Thánh Lễ và cầu nguyện cho sứ mạng loan báo Tin Mừng của Hội Thánh. Vâng theo lệnh truyền của Chúa Cứu Thế, Hội Thánh tại mỗi cuộc cử hành Thánh Thể và phụng vụ đều không ngừng cầu nguyện bằng “Kinh Lạy Cha”, với lời cầu xin, “Nước Cha trị đến”. Bằng cách này, kinh nguyện hằng ngày và nhất là Thánh Lễ làm cho chúng ta trở thành những người lữ hành và những người truyền giáo của niềm hy vọng, trên đường hành trình tiến về đời sống vĩnh cửu trong Thiên Chúa, hướng tới tiệc cưới mà Thiên Chúa đã chuẩn bị sẵn cho các con cái Người.

3. “Mọi người”. Sứ mệnh hoàn vũ của các môn đệ Chúa Kitô trong Hội Thánh hoàn toàn hiệp hành và truyền giáo

Suy tư thứ ba và cuối cùng liên quan đến những người tiếp nhận lời mời của Đức Vua: “mọi người”. Như tôi đã nhấn mạnh, “Đây là trọng tâm của truyền giáo: ‘mọi người’, không trừ một ai. Vì thế, mọi việc truyền giáo của chúng ta đều bắt nguồn từ trái tim Chúa Kitô để Người lôi kéo mọi người đến với Người” (*Diễn từ cho Đại hội các Hội Giáo Hoàng Truyền Giáo*, 3 tháng 6, 2023). Ngày nay, trong một thế giới bị xâu xé bởi những chia rẽ và xung đột, Tin Mừng của Chúa Kitô vẫn là một tiếng nói dịu dàng nhưng kiên quyết kêu gọi các cá nhân gặp gỡ nhau, nhìn nhận mình là anh chị em của nhau, và vui mừng trong sự hoà thuận giữa các khác biệt. “Thiên Chúa, Đấng cứu độ chúng ta, muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý” (1 Tm 2:4). Vì thế, chúng ta đừng bao giờ quên rằng trong các hoạt động truyền giáo của mình, chúng ta được yêu cầu rao giảng Tin Mừng cho mọi người: “Thay vì tỏ ra muốn áp đặt những bó buộc mới, người Kitô hữu phải tỏ ra như là những người muốn chia sẻ niềm vui của mình, chỉ ra một chân trời của cái đẹp, và mời gọi mọi người khác tới dự một bữa tiệc ngon” (*Evangelii Gaudium*, 14).

Các môn đệ truyền giáo của Đức Kitô đã luôn luôn chân thành quan tâm tới hết mọi con người, bất kể tình trạng xã hội hay thậm chí luân lý của họ thế nào. Dự ngôn bữa tiệc dạy chúng ta rằng, theo lệnh của nhà vua, các đầy tớ đã đi tập hợp “tất cả những ai họ gặp, bất luận tốt xấu” (Mt 22:10). Và còn hơn thế nữa, cả “những người nghèo khó, tàn tật, đui mù, què quặt” (Lc 14:21), tóm lại là những người anh chị em hèn mọn nhất của chúng ta, những người bị gạt ra ngoài lề xã hội, họ trở thành những khách mời đặc biệt của vua. Tiệc cưới cho Con của Người mà Thiên Chúa đã dọn sẵn vẫn còn được mở để đón mọi người, vì tình thương của Người đối với mỗi người chúng ta là vô biên và vô điều kiện. “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để bất cứ ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời.” (Ga 3:16). Bất cứ ai, bất luận nam hay nữ, đều được Thiên Chúa mời gọi thông phần vào ân sủng của Người, ân sủng có sức biến đổi và cứu sống. Người ấy chỉ cần thưa “vâng” trước món quà cho không này của Thiên Chúa,

chấp nhận nó và để mình được nó biến đổi, mặc nó vào mình như một chiếc áo cưới” (x. Mt 22:12).

Truyền giáo *cho* mọi người đòi hỏi sự dấn thân *của* mọi người. Chúng ta cần tiếp tục hành trình tiến tới một Hội Thánh hiệp hành và truyền giáo để phục vụ Tin Mừng. Hiệp hành tự bản chất là truyền giáo, và ngược lại, truyền giáo thì luôn luôn hiệp hành. Do đó, sự hợp tác truyền giáo ngày nay lại càng trở nên khẩn thiết hơn, cả trong Hội Thánh hoàn vũ và trong các Hội Thánh địa phương. Tiếp bước theo Công đồng Vaticanô II và các vị Tiền Nhiệm của tôi, tôi giới thiệu đến tất cả các giáo phận trên khắp thế giới công việc phục vụ của các Hội Giáo Hoàng Truyền Giáo. Các Hội này “là những phương tiện vừa để người công giáo, ngay từ tuổi thơ, được thấm nhiễm cảm thức thực sự phổ quát và truyền giáo, vừa để khuyến khích một cuộc quyên góp hữu hiệu những tiền trợ cấp cho tất cả các xứ truyền giáo tùy theo nhu cầu từng nơi” (*Ad Gentes*, 38). Vì lý do này, các khoản quyên góp của Ngày Thế Giới Truyền Giáo trong tất cả các Hội Thánh địa phương hoàn toàn được nhập vào quỹ liên đới chung để từ đó Hội Giáo Hoàng Truyền Bá Đức Tin nhân danh Giáo hoàng phân phối cho các nhu cầu của mọi hoạt động truyền giáo của Hội Thánh. Chúng ta cầu xin Chúa hướng dẫn và giúp chúng ta trở nên một Hội Thánh ngày càng hiệp hành và truyền giáo hơn (x. *Bài giảng Thánh lễ Bế mạc Đại hội Thường kỳ của Thượng Hội Đồng Giám Mục*, 29 tháng 10, 2023).

Sau cùng, chúng ta hãy ngược mắt nhìn lên Đức Maria, người đã xin Đức Giêsu làm phép lạ đầu tiên ngay tại một tiệc cưới ở Cana xứ Galilê (x. Ga 2:1-12). Chúa đã ban cho đôi tân hôn và tất cả các khách mời tràn trề rượu mới, như một điềm báo trước bữa tiệc cưới mà Thiên Chúa đang dọn sẵn cho mọi người vào ngày tận thế. Chúng ta nài xin sự chuyển cầu từ mẫu của Mẹ cho sứ vụ rao giảng Tin Mừng của các môn đệ Chúa Kitô trong thời đại chúng ta. Với niềm vui và sự quan tâm trù mến của Mẹ chúng ta, với sức mạnh phát sinh từ sự dịu dàng và tình âu yếm của Mẹ (x. *Evangelii Gaudium*, 288), chúng ta hãy ra đi đem đến cho mọi người lời mời của Đức Vua, Cứu Chúa của chúng ta. Thánh Maria, Ngôi Sao loan báo Tin Mừng, xin cầu cho chúng con!

Rôma, tại Đền Thánh Gioan Latêranô, 25-1-2024, Lễ Thánh Phaolô Tông Đồ Trở Lại.

PHANXICÔ

Bản dịch tiếng Việt:
Lm. Đaminh Ngô Quang Tuyên
UBLBTM/HĐGMVN